

EESTI POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLIK AEGKIRI.

Nr. 24 (286)

18. juunil 1927 a.

VII. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.
 Tellimise hind: aastas Mk. 1000.—
 poolaastas „ 500.—
 veerandaastas „ 250.—
 Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:
 aastas Mk. 800.—
 poolaastas „ 400.—
 veerandaastas „ 200.—
 Üksik number maksab Mk. 25.—
 Tellimised — järgmise kuu esimesest päevast.

Avatud k. 1/29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24
 Kuulutuste hinnad:
 1/1 lehek. Mk. 4000.— || 1/4 lehek. Mk. 1000.—
 1/2 „ „ 2000.— || 1/8 „ „ 500.—
 1/3 „ „ 1350.— || 1/16 „ „ 250.—
 Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—
 Lehe eesküljel 75°/o, tekstis 100°/o kallim.
 Adressi muutmise 30 mk.
 Adress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543

Sisu: 1) A. Dadashev, Omavolist. 2) Tartu-Valga prefektuur 1926 a. 3) Tseki võltsijad. 4) Spordi alalt. 5) Ametlik osa. 6) Välismaailt. 7) Kuulutused.

Omavolist.

A. Dadashev.

Omavolitarvitamise asjad, mis rahu-kohtunikkudele üheks kõige laialdasemaks harutamise aineks, kutsuvad esile tänini, s. o. juba rohkem kui 60 aasta jooksul, kui ilmus r. t. s. § 142, milles nähtud ette karistus sellele üleastumisele, rida põhimõttelisi küsimusi.

Seletada tuleb seda, nagu allpool julgen tähendada, aine enese kõrvaldamatu ebamäärsusega. Nagu on olemas tõdesid, mis ei nõua tõendamist, nii on nähtavasti olemas ka mõisteid, mis ei lase ennast defineerida. Näiteks, igaüks kujutab enesele kergelt, mis on auhaavamine, kuid katsuge täpselt määrata seda mõistet ja teie näete, et need katsed praktilisest küljest ei ole ainult asjatud, vaid isegi kahjulikud ja teevad asja tumedaks, sest mis haavav ühele, võib teisele vastupidi olla. Arvates omavoli mõistet niisuguste

mõistete liiki, mis ei võimalda täpselt ära määrata, ei tee ma katsed määrata mõistet, vaid püüan tõendada niisuguste katsete üleliigsust ja olen täiesti rahuldatud, kui käesolev töö aitab ainult orienteerida omavoli seletuste keerdkäigus, mis meil nüüd olemas valitseva senati otsustes.

R. t. s. §142 kõlab järgmiselt: „süüdlasi selles, et nad tarvitanud omavoli ja vägivalda raskete löökideta, haavadeta ja vigastusteta karistatakse...“ Esimesel silmapilgul näib see olevat päris selge, kuid selle paragrahvi käsitamise esimesel päeval juba tekkisid ülesaamatud raskused.

Kohtureformi esimestel aastatel esitas keegi kohtutegelane, kes värjas oma nime initialsiaal „Ю—ГБ“ all, omas kirjanduslikus töös juhuse, kus 5 kohtunikku rühukogu

istungil harutades omavolitarvitamise asja, avaldasid viis, üksteisest erinevat arvamist üleastumise kuuluvuse kohta.

Omavolitarvitamises süüdistati käsitöölisi, kes kinni pidanud oma tööliste asju seepärast, et viimane lahkus töölt enne kokkulepitud tähtaega ja edisena ettevõtetud rahaga. Et oleks selge, millel põhjenedid viie kohtuniku poolt ettetodud arvamised, pean esitama seadusandliku materjali, millega arvestasid kohtunikud kohtumõistmisel.

27. detsembril 1865. a. r. t. s. juurelisatud ametliku võrdleva sisujuhataja järele on § 142 asendanud 1857. a. väljaantud n. s. §§ 312, 2176, 2108, 2109, 2110, 2111 ja 2112. R. t. s. § 142 täpseks mõistmiseks on tähtis tutvuneda nende n. s. §§ sisuga ja seepärast toon siin nende sõna-sõnalise teksti: § 312. Kes temale ülesnäidatud ülekohtulikkuse või isegi tema seaduslikkude nõudmiste mittetäitmisel juhusel, selle asemel, et nõuda kahjutasu kindlaksmääratud korras, tarvitab selleks mingisuguseid vägivaldaga ühenduses olevaid abinõusid, langeb omavolitarvitamise eest... Kui aga sealjuures on antud hoole, tekitatud haavu, vigastusi, piinatud või vaevatud ja isegi surmatud, siis määratakse karistus... § 2176. Asudes temale kuuluva kinnisvara valdamisele või ebaõigelt võetud omanduse tagasiandmisele seadusjõusse astunud või vastuvaidlematu iseloomuga otsuse põhjal, selle asemel, et võtta tarvitusele seaduses ettenähtud abinõusid, tarvitab vägivalda tekitamata haavu ja vigastusi, karistatakse... § 2108. Tahtlise, seadusvastase, kuid mitte mingisuguse vägivaldaga ühendatud kellegi kinnipidamise eest kohal, kuhu ta ei soovi jääda, salajase või avalik- hõbuste äraviimisega, vooride rikkimisega või teiste abinõudega, karistatakse süüdlane... § 2109. Igasuguse eriliste seaduslikkude põhjusteta vägivaldselt kallaletungimise eest, kui sealjuures ei olnud tahtmist tappa või röövida ja ei ole sünnitatud vigastusi, haavu, hoole ega isiklist haavamist, süüdlane langeb... § 2110. Kes asub või tungib vägivaldselt võõrasse elukohta ainult kavatsusega haavata või rikkuda rahu, eriliste seadusliste põhjusteta ja mingisuguse katseta tappa, röövida, riisuda või varastada, see langeb... § 2111. Kui vägivaldselt kellegi elukohta tunginu haavanud isiklikult majapere-meest või kedagi selles elutsevat, see langeb... § 2112. Kui kellelegi vägivaldaga kallaletungimisel elukohas või väljas-

pool seda, peale isiklise haavamise või raurikkumise, on tekitatud veel teine või oli katse mingisuguse teise kuriteo kordasaatmiseks, siis langeb süüdlane jne...

Ei ole raske näha, et esimese kahe § sisu (§§ 312, 2176) vastab sellele omavolile, millest räägitakse r. t. s. § 142 ja viis järgnevat paragrahvi — sellele vägivaldale, millest räägitakse sama § 142 kohta järgnevas harutuses. Ei või sealjuures tähele panemata jääda, et mõlemates paragrahvides, mis vastavad omavolile, teo kuritegeline iseloom on tingitud vägivaldast: „tarvitab selleks mingisuguseid vägivaldaga ühenduses olevaid abinõusid“ (§ 312) ja tarvitab vägivalda tekitamata haavu ja vigastusi“ (§ 2176). Kui samal ajal pöörame tähelepanu seadustiku sellele kohale, kuhu paigutatud § 142, siis veendume, et ta on asetatud selle seadustiku II. jao XI. peatükki, kusjuures XI. peatükk kannab pealkirja: „auhaavamistest, ähvardustest ja vägivaldast“, II. jagu — „ähvardustest ja vägivaldast“.

Nüüd pöördume kohtunikkude poolt avaldatud arvamistele, ülaltähendatud asja kuulamisel. Ma esitan neid lühidalt: 1) Käsitöölise teguviis ei ole omavoli, seepärast et § 142., mis selgub seadustikus temale antud kohast, näeb ette üleastumise, mis sihitud isiku vastu; varanduse kinnipidamine ei ole aga sihitud isiku vastu. 2) § 142 ei piirdu ainult isiku vastu sihitud tegudega, mis selgub temaga asendatud n. s. paragrahvide sisust, vaid käib ka varanduse vastu sihitud tegude kohta, tingimusel, et võõra vara omandamisega ühtlasi tarvitatakse vägivalda isiku kallal; silmas pidades, et sel juhusel ei olnud vägivalda, ei ole omavoli tarvitamist. 3) Tsiviil-seaduste mõiste järele (§§ 531 ja 690) on omavoli omavolilise varanduse valdamine. Seepärast karistades „omavolitarvitamist“, § 142 ei võigi midagi muud selle mõiste all mõista. Et ta on asetatud auhaavamiste ja ähvarduste jakku, on seletatav seadustiku kokkuseadajate mitteettenägemisega. Selle paragrahvi väljendus „omavoli ja vägivalda tarvitamise eest“ ei või jätta kahtlust, et nii omavoli kui ka vägivald on mõeldud siin kumbki täiesti iseseisvalt. Mis puhtub § 142 allikatesse, s. o. n. s. paragrahvidesse, milledes omavoli kuulub kuriteo koosseisu, siis need allikad ei kõrvalda praegu avaldatud arvamiste õigust, sest need paragrahvid on muudetud ka r. t. s. 4) Omavoli on mõeldav nii varan-

duse kui ka isiku suhtes. Kui vägivald on ka tema tarvilikuks elemendiks, siin see vägivald avaldub juba seadusvastases varanduse omandamise faktis. Seaduses ei ole mingisuguseid juhtnööre, milledest võiks järeldada tingimata vägivaldla tarvitamist kahjusaaja kehalise puutumatus ja tahte kallalekippumise näol. 5) Lahus vägivaldla tarvilikkuse küsimusest, ei pea tähele panemata jätmata omavolitarvitamise harutamisel ka seda, et mitte iga omavoli tarvitamine, politsei ja kohtu

poole pööramise asemel, ei ole omavolitarvitamine, sest väga tihti jääb hiljaks politsei ja kohtu kaastegevus niivõrd, et muutub võimatuks kaotuse asendamine.

Ei või tunnustamata jätta, et igapähele neist viiest arvamisest ei puudu alus; lahkumine lõppkokkuvõttes oli kutsutud välja nende arvamiste ühekülgisusest ja et ainult kõigi viie aluste koostus võiks anda õieti põhjendatud arvamise.

(Lõpp järgneb).

Tartu-Valga prefektuur 1926. aastal.

H. K.

1926. a. pole ainult Tartu-Valga, vaid kõigi meie prefektuuride esimene eluaasta, sest sel aastal hakkas meie politsei aparaat töötama uutal alustel, omas uue ilme, mispärast see aasta jääb püsima meie politsei ajaloos pöörd-punktina.

Meie politsei organiseerimistöe on kestnud käsikäes riikliku elu korraldamisega vabariigi algpäevist saadik ja kestab osalt praegugi veel. Et meie politsei loomistöe käiku pole olnud võimalik jälgida kõigil ametnikel, „oma“ ajalugu peaks aga teadma iga politseinik, lubatagu mul siin kohal tuua lühike ülevaade politsei arendamis- ja korraldustööst.

Vabariigi loomise algpäevil tegevust alustades, oli meie politsei korraldus rajatud vene ajut. valitsuse poolt maksmapandud (17. apr. 1917. a.) ajut. miilitsaseadusele. Selle seaduse järele kuulus politsei („miilits“) otsekohelele vastavate maakondade ja linnade omavalitsuste alla. Iga maakond ühes maakonna linnaga moodustas omaette üksuse miilitsaülemaga eesotsas (erandina seisid Tallinna, Tartu ja Narva linnad, neil oli oma miilits). Omavalitsuste võimkonda kuulus ka miilitsaülemate ametisse määramine ja vabastamine, maakondade ja linnade jaoskondadesse jagamine, koosseisude ja palgade kindlaksmääramine. Miilitsa ülevõlpidamise kulud kandis vastav omavalitsus, kuigi osa kuludest kaeti siseministeriumi eelarvest. Üldine järelevalve ja juhtnööride andmine miilitsa tegevuse kohta kuulus siseministrile. Kriminaalpolitseid iseseisva politseiharuna ei olnud, vaid see allus erijaoskonnana vastava miilitsa ülemale. Samuti ei olnud poliitilist politseid eraldi ette nähtud.

Varsti selgus sarnase korralduse mitteotstarbekohasus. Miilitsa üksuste vahel puudus kindel side ja ühine kord, samuti andis ennast tunda eripolitsei organide puudumine kriminaal- ja poliitiliste kuritegude vastu võitlemisel. Ka miilitsa ülevõlpidamiskulude katmine läks omavalitsustele koormavaks. Juba 1919. a. asuti politsei ümberkorraldamisele, mille tulemuseks oli 1920. a. algul 3 politsei peavalitsuse loomine: välispolitsei — siseministeriumi ametkonnas (pol. korraldus „R. T.“ 4/5 — 1920. a.), kriminaalpolitsei — kohtuministeriumi ametkonnas (krim. pol. korrald. „R. T.“ nr. 4/5 — 1920. a.) ja kaitsepolitsei — siseministeriumi ametkonnas (kaitsep. korrald. „R. T.“ nr. 61/62 — 1920. a.).

Uue korralduse järele läksid kõik õigused ja kohustused politsei korralduse alla üle vastavatele ministeriumidele, omavalitsustele jäi õigus ettepanekuid teha ja arvami avaldada kõrgemate välispolitsei kohapealsete ametnikkude kohtadele määramisel ja vabastamisel, samuti politsei jaoskondade ja rajoonide piiride kindlaksmääramisel. Politsei ülevõlpidamine läks riigikassa kanda.

Välispolitsei üksused selle korralduse järele jäid endisteks vastavate politsei ülemate juhatusel all, juure tuli välispolitsei peavalitsuse alla raudteepolitsei eriüksusena. Kriminaalpolitsei koosnes otsekohe peavalitsusele alluvast 12 kohapealsest osakonnast (üks igas maakonnas ühes linnaga ja üks Narvas). Kaitsepolitsei peavalitsuse alla kuulus 11 kohapealset jaoskonda (vastavalt maakondadele, välja arvatud Petseri, ühes arvatud Narva jaoskond).

Politsei organiseerimine ei lõppenud veel sellega. Juba mõne aasta pärast, kui selgus, et suure arvu ametasutuste ja ametnikkude ülevalpidamine läheb riigile raskeks, asuti politseiasutuste koondamisele. Esimeseks selle töö tähtsamaks tulemuseks oli politseikeskasutuste ühendamine ühiseks peavalitsuseks. Otsusega 23. I. 1924. a. tegi valitsus siseministeriumile ülesandeks seada kokku kolme erinevalt tegutsenud politsei liitmise kava ja vastav seaduseelnõu.

Kuni sellekohase politsei korraldusseaduse maksmapanemiseni anti riigikogu poolt 20. V. 1924. a. vastuvõetud välis-, kriminaal- ja kaitsepolitsei ühend. aj. seadusega („R. T.“ nr. 68 — 1924. a.) valitsusele õigus tarvilikke määrusi makspanna ja korraldusi teha politseikeskasutuse, välis-, kriminaal- ja kaitsepolitsei kohaliste asutuste kujundamiseks. Selle seaduse § 2 põhjal otsustas valitsus 13. juunil 1924. a. likvideerida välis-, kriminaal- ja kaitsepolitsei peavalitsused ja moodustada ühine politsei peavalitsus vastavate osakondadega siseministeriumi juure. 2. juulil samal aastal kinnitas valitsus uued vastavad koosseisud, mille järele viidi ka politsei keskasutuste koondamine läbi.

Kuigi see ühendamine puudutas peamiselt politseikeskasutuste korraldust, oli pandud seega ühtlasi ka afgus kohapealsete asutuste koondamisele. Uue korralduse järele kujunes politsei aparadi organisatsioon järgmiselt: 1) ühine politsei peavalitsus siseministeriumi ametkonnas kolme osakonnaga; 2) välispolitsei — 15 kohapealset iseseisvat üksust: 11 maakonda, 3 linna (Tallinn, Tartu ja Narva) ja raudteepolitsei. Need üksused jagunesid omakorda jaoskondadeks, arvu järele kokku 59. Peale Tallinna, Tartu ja Narva täitsid teistes linnades linna või selle ümbruse jsk. ülema kohuseid maak. pol. ülemate abid, Paide ja Kuresaare linnades aga, kus pol. ülematel ei olnud abid, neis linnades asuvate maak. jsk. ülemad; 3) kriminaalpolitsei — 9 kohapealset osakonda vastavate maak. adm. piiridega (erand Narva ja Rakvere). Sellega vähendati krimin.-politseid 3 osak. võrra, nimelt Paide, Petseri ja Kuresaare, missugused muudeti ümber punktideks alluvusega esimene — Rakvere, teine Võru ja kolmas Haapsalu osak. 1925. a. algul nimetati krimin.-pol. osakonnad ümber jaoskondadeks; 4) kaitsepolitsei — kohapealsete jaoskondade arv vähenes 4 peale, nimelt

jäid püsima iseseisvate üksustena Tallinna, Tartu, Narva ja Võru jaoskonnad, kellede vahel oli jaotatud terve vabariigi maa-ala. Kõik kohapealsed politseiüksused tegutsesid vastavalt oma erialadele iseseisvalt.

Täiesti põhjaliku muudatuse meie politsei korraldusse, eriti kohapealsesse politseiorganisatsiooni tõi valitsuse poolt 4. novembril 1925. a. vastuvõetud politseiasutuste kujundamise määrus („R. T.“ nr. 177/178 — 1925. a.). Uue määrusega võeti tarvitusele uued politseiasutuste ja ametnikkude nimetused: prefektuur, politseidirektor, prefekt, politseikomissari (ei ole huvitusest tuletada meele, et „komissari“ nimetus oli jsk. ülematel ka miilitsa tegevuse algpäevil), konstaabel, allkonstaabel, assistendid jne. Uute nimede tarvitusele võtmisega taheti ühtlast terminoloogiat saavutada teiste Euroopa kultuurriikide politsei nimetustega. Teiseks tähtsamaks muudatuseks tuleb lugeda politsei vabanemist omavalitsuste mõju alt. Neil ei ole enam õigust rääkida kaasa ametnikkude määramisel ja kohapealsete üksuste piiride kindlaksmääramisel. Uue määrusega on politseiametisse määratavate isikute suhtes seatud üles palju suuremad nõudmised nii hariduse kui ka ettevalmistuse alal, kui see senini oli.

Uue korralduse järele kujunes politseiorganisatsioon järgmiselt: politsei peavalitsus jäi endiselt ühiseks kolmele eriliiki kuuluvale politseile. Mõningad muudatused tulid ette peavalitsuse sisemises organisatsioonis. Kaitsepolitsei nimetati ümber poliitiliseks politseiks. Välispolitsei senise 15 üksuse asemele moodustati 8 prefektuuri ja raudteepolitsei, hiljem kaotati veel 2 iseseisvat prefektuuri. Prefektuuride tegevuspiirkonnad ei ühtu enam omavalitsuste administratiivpiiridega, vaid mitmed prefektuurid võtavad oma alla mitu omavalitsuse üksust. Prefektuurid on järgmised: 1) Tallinna-Harju, 2) Tartu-Valga, 3) Viljandi-Pärnu, 4) Võru-Petseri, 5) Viru-Järva ja 6) Lääne-Saare. Raudtee pol.-komissari alla kuulub endiselt kõik raudtee alla kuuluv maa-ala. Kriminaalpolitsei jaoskonnad seniste iseseisvate üksustena kaovad uue määruse järele. Kriminaalpolitsei komissarid ühes koosseisus ettenähtud ametnikkudega asuvad prefektide juures, kus seda siseminister, kuulates kohtupalati prokuröri arvamist, peab tarvilikuks või pol. osakonna juures. Tegelikult ei ole seda senini läbi viidud, vaid vastavad

kriminaalkomissarid töötavad endiselt iseisvalt. Linnades, kus ei ole prefekteure ja enne jaoskonnad olid, asuvad nüüd iseisvad kriminaal-abikomissarid. Kriminaalpolitsei tegevuspiirkonda kuuluvad nimetusele vastavad maakonnad ja linnad. Poliitiline politsei. End. kaitsepolitsei jaosk. kohapealsete iseseisvate üksustena on samuti kaotatud ja uued po-

liitilise politsei komissarid on nähtud ette politsei peavalitsuse koosseisudes, kusjuures nende asukohad, tegevuspiirkonna ja neile alluvate ametnikkude arvu määrab kindlaks siseminister. Siseministri korralduse põhjal 23. XII. 1925. a. pandi maksma politseidirektori käsukirjaga nr. 69, 23. XII. 1925. a. uus kord 1. jaanuarist 1926. a. (Lõpp järgneb.)

Tsekivõltsijatest.

Praegu, mil meil uus tsekiseadus pandi maksma, pole huvitusest heita pilku nende rahvusvaheliste kuritegijate tegevusele, kes kuuluvad ühes rahavõltsijatega kõige hädaohtlikumate suurpetturite hulka, s. o. rahvusvaheliste tsekivõltsijate tegevusele. Võõrastemajade vargad, taskuvargad, magasinivargad, isegi pangaröövlid jne. pole nii hädaohtlikud, sest nende jälile saamine ja tabamine on kergem kui tseki- ja rahavõltsijate leidmine ja areteerimine.

Rahvusvahelised tsekivõltsijad on tüübilised erialalised kurjategijad; taskuvargad korraldavad mõnikord ka murdvargusi ja võõrastemajade vargad lähevad välja kõiksuguste kuritegude ja pettuste peale, kuid tsekivõltsijad jäävad truuks oma erialale, nagu näitavad suuremate politseiüksuste pikaajalised kogemused. Kõige tähtsamaks aga võiks vast ehk lugeda seda asjaolu, et tsekivõltsijateks on harilikult võrdlemisi haritud ja intelligentsed isikud, kellel hea kasvatus, väljaastumine jne. ja kes valdavad palju keeli, mis muidugi kõik tingitud kõneall oleva kuriteo toimepanemise iseäraldusest.

Tsekk on omamoodi sularaha ja mõnes riigis asendab tema isegi enam-vähem sularaha, nagu näiteks, Inglismaal ja eriti Ühisriikides, kus igal teisel inimesel oma pangakonto ja tsekiraamat. See on selektatav sellega, et tsekki võib välja kirjutada igasuguse valuuta peale, et tsekki saab igal ajal vahetada sularaha vastu, et tsekile kirjutatava summa suurus ei ole piiratud ja lõpuks, et tsekk on igalpool vaba tempelmaksust. Kõige selle tõttu astub tsekk raha asemele ja rahvamajanduses on tema saanud ühevääriliseks rahaga. Seepärast ongi tseki tarvitamine väga levinud. Viimases tõeasjas aga peitubki hädaoht, temast on tingitud hulgalised kuriteod tsekkide tarvitamise ja

võltsimise alal. Kuna pangal, kellele esitatakse tsekk väljamaksmiseks (juhtumisel, kui vastav konto on avatud selle panga poolt), on alati võimalik kontrollida, kas tsekk on õige, kas vastaval kontol leidub nii palju raha, kui tsekis tähendatud, puuduvad need võimalused teistel tsekiomandajatel. Kui seetõttu keegi kolmas isik võtab vastu tseki, järelpärimata pangast, kas tsekk on õige ja rahaga kaetud, siis tegutseb tema heas usus, et tõesti kõik on korras. Sellele heale usule, mis muidugi tähtis ärielus, ongi rajatud rahvusvaheliste tsekivõltsijate tegevus.

Üldiselt makstakse tseki ettenäitamisel raha välja selle panga poolt, kus asub vastav konto, kui on täidetud järgmised tingimused: 1. kui tsekiplankett on õige; 2. kui tseki number kuulub kontoomaniku konto juure; 3. kui tseki väljaandja allkiri on õige ja 4. kui tsekk on tarvilikult kaetud. Kuritegude toimepanemisel võivad kuritegijad eksida ühe või mitme tingimuse vastu, mis siin loetletud.

Berliini rahvusvahelisel politseikongressil pühendati kaunis palju aega käesolevale küsimusele, just arvesse võttes tsekivõltsijate tegevuse rahvusvahelist ning peale selle veel õige kardetavat iseloomu. Pikema referaadiga esines Viini politseidirektsiooni esitaja, riiginõunik dr. Franz X. Vettters, kes tõi osalt väga huvitavaid näiteid rahvusvaheliste tsekivõltsijate tegevusest ja selle hädaohtlikkusest. Kõiki neid näiteid tuua pole võimalik ruumi puudusel, kuid mõningaid neist on vaja tuua, et iseloomustada seda kuritegevuse eriala.

Kõige lihtsam ja kergem ja seetõttu ka kõige rohkem levinud pettuseviis tsekkide tarvitamise alal on tsekkide väljaandmine, kusjuures tsekisumma kaetud pole; teiste sõnadega: tsekid ise on õiged, kuid vastava panga kontos pole nii palju raha kui tsekis näidatud. Võiks tä-

hendada, et sarnane pettuseviis on osalt ka kohalise iseloomuga, tihti on ta aga ka internatsionaalne. Järgmine Viini politseidireksiooni poolt selgitatud juhtumine näitab selle pettuseviisi hädaohtrikkust.

Kuritegude toimepanijaks oli keegi Joachim von Reichel, saksa kodanik, pärit Königsbergist, ameti poolest näitejuht, muuseas ka kirjanik. Reichel elas 1922. a. Pörtsmachis, Austrias, parun Reicheli nime all ja hooples teiste ees, et tema olevat pärit väga vanast aadliperekonnast, et temal olevat sidemed Hohenzollernitega (saksa endise keisri sugukonnaga), et tema tundvat isiklikult endist saksa keisrit, samuti ka troonipärijat jne. Mees astus väga kindlalt üles, oli hästi riietatud ja inimesed uskusid, et tema räägib tõtt. Kui parunihärra lõpuks ära sõitis, siis selgus kõikide üllatuseks järgmist. Paar päeva enne ärasõitu tegi Reichel väikese reisi naabrusesolevasse Villachi linna ja müüs sealolevale pangale ühe eratseki, mille pidi lunastama Münchenis asuv Baieri riigipank. Tsekk oli, nagu varsti selgus, katmata. Samasuguseid tsekke müüs Reichel enne ärasõitu veel paarile kaupmehele, kes vajasid äriliseks otstarbeks saksa raha. Üldine kahju oli võrdlemisi õige suur. Uurimisel selgus, et Reichel umbes nädal aega enne ärasõitu Münchenis käis ja seal ülaltähendatud pangas endale konto avas, makstes panka 500 saksa marka. Mehele anti muidugi tsekiraamat 25 tsekiga ja viimastega toimetas Reichel siis pettusi osalt Saksamaal ja osalt Austrias. Kui see oli selgunud, hakkas Viini politseidireksioon lähemalt uurima Reicheli elu ja tegevust. Tehti kindlaks, et mees nimetab ennast harilikult Müncheneri ooperi intendandiks ja vanemaks näitejuhiks ja et saksa politseivõimud teda samuti taga otsivad tsekkide tarvitamise alal toimetatud kuritegude eest. Reichel tegutses 1919./20. a. hooajal Brünni teatris ooperinäitejuhina, elas suurepäraselt ja kadus korraga 1920. a. jaanuarikuus peale suuremate võlgade tegemist. Juba sel korral maksis Reichel mõnele ärimehele võlgade tasumiseks mitte sularaha, vaid andis tsekke, mis, nagu selgus hiljem, polnud kaetud. Brünnis pettis Reichel sel teel ärimeestelt välja umbes 200.000 E. marka ja pärast tema põgenemist alustati mehe otsimist. 1923. a. areteeriti Reichel Berliinis, kuid lasti varsti jälle vabaks. Juba 1924. a. võeti tema uuesti

vahi alla, seekord Shveitsis, nimelt Genfis. Jällegi pandi mehele süüks katmata tsekkide müümist; tsekid olid välja antud Berliinis asuva „Diskontogesellschaft“ ja Dresdeni panga Müncheneri osakonna peale. Reichel mõisteti Genfis 2 kuuks vangi ja väljasaatmisele 7 aastaks. Kohe peale selle mõisteti Reichel Interlaki kohtu poolt viieks kuuks vangi ja väljasaatmisele katmata tsekkide müümisest, mis olid välja antud Berliini „Diskontogesellschafti“ peale. Veel hiljem mõisteti mees Zürichi ringkonna kohtu poolt üheks kuuks vangi petmistest eest valetsekkide levitamise alal. Lõpuks anti Reichel sama 1924. a. lõpul Churi kohtu alla Shveitsis seepärast, et tema selle aasta algul ühelt St. Morizi kaupmehelt pettis välja 700 shveitsi franki ja ühelt kullasepalt 3000 shveitsi franki, muidugi mõista katmata tsekkide abil. Kohus mõistis mehe 3 kuuks vangi ja väljasaatmisele. 6. aprillil 1925. a. sai Reichel vabaks, kuid anti otsekohe peale karistuse ärakandmise Shveitsist välja Klagenfurti kohtuvõimudele, kes ta mõistsid 1922. a. toimepandud tsekipettuste eest kuueks kuuks aresti. Pärast viimase karistuse kandmist anti pettur üle Traunsteini kohtuvõimudele Baieris Müncheni prokuratuuri nõudmisel — arusaadavalt tsekkide müümisest eest, mis katmata. Sellejuures selgus, et Charlottenburgi kohus 1924. a. mõistis mehe kinni üheksaks kuuks petmistest eest valetsekkidega. Petmisi pani Reichel toime viiel korral ja tema mõisteti tagaselja vangi. Tol korral ei saadud kohtuotsust viia täide, sest Reichel arvas heaks lõbureisi võtta ette Shveitsi, mis temale, nagu ülaltoodust nägime, hästi korda ei läinud. Nagu selgus Charlottenburgi kohtu otsusest, on Reichel tsekipettumisi toime pannud ka Budapestis, Bukarestis, Brassos jne., nii et meest võib täie õigusega nimetada rahvusvaheliseks petturiks. Iga tahtes oskas kuritegija jaanuarikuust 1920. a. kuni 1924. a. augustini lõbureisisid toime panna kuues Euroopa riigis (arvatud välja lühikene vaheaeg 1923. a., kus mees istus kinni Berliinis), kusjuures sõitude suuri kulusid tasuti katmata tsekkidega, s. o. neid reisisid tasusid teised.

Kuna Reichel ja teised sarnased kuritegijad, kellede tegevuskäiku illustreeris kongressil Dr. Velters, tegutsesid igaks omaette, ühinevad mõnel korral üksikud kuritegijad, et siis hõlpsamini pettusi toime panna. Nii, näiteks, tegutsesid 1920.

ja 1921. a. ühise salgana valetsekkide müümise alal belglane Oktave Felix Paul Tillekaerts ja hollandlased Hans (Heimann) Kleinkramer ja Isak Neuberger; mehed tegutsesid järgmiselt: Tillekaerts avas Nizzas asuvas pangas „Société Générale“ väikese konto firmi all „Banque Privé Oktave Tillekaerts, Paris, Rue de Monburge 74“. Pettur elas ise selle aadressi all tähendatud pisikeses korteris ühes oma armukesega. Muidugi ei mõelnudki tema pangaäri avamisele. Tema töö seisis tsekkide kirjutamises (harilikult 50.000 prants. frangi peale), mis laiali saadeti kahele teisele petturile, kelle ülesandeks oli neid müüa Prantsusmaal, aga ka välismail, nagu Rotterdamis, Berliinis, Viinis, Bukarestis, Szegeedis, Milanos jne. Töö kandis rikkalikult vilja ja üldine kuritegijate poolt sünnitatud kahju oli kaunis suur. „Erapanga

omaniku“ Tillekaerts peaülesanne seisis aga selles, et temal tuli vastata telegrammidele, mis saadeti erilisel ettevaatlikkude ärimeeste poolt järelepärimistega, kas tsekk on korras. Muidugi vastas pettur alati jaatavalt. Lõpuks saadi siiski meeste jälile: Tillekaerts karistati Nizzas ja Pariisis, viimasel korral kolmeaastase vangistusega, kuna tema abilisi saadi kätte Turiinis, kus nad mõisteti 5 aastaks 2 kuuks vangi ja üheks aastaks politseivalve alla.

Suurematest petturitest sel alal võiks mainida veel Rumeenia kodanikku Maxim (Moische) Froimescut, inglasi Archibald Kenneth-Hyatti, sakslasi Otto Tädti ja Hollandi kodanikku Isidor Hartogsi. Kõik nimetatud kuritegijad tegutsesid oma õigete nimede all.

(Järgneb.)

Spordi alalt.

I. Ratsavõistlusi Tallinna hipodroomil

Ristipäeval, 26. mail s. a. pani toime „Hobuse arendajate ja armastajate ühing“ Tallinna hipodroomil traavi- ja ratsavõistlused, kusjuures viimastest võtsid osa ohvitserid, sõjaväe ratsa üksikeskadronist 2 gruppi 16 mehega ja Tallinna politsei ratsareservist 1 grupp 7 mehega.

Niisugused segavõistlused meelitavad alati rohkel arvul publikut kokku, ja et ristipäeval oli ilus ilm, siis oli kogunenud õige palju pealtvaatajaid hipodroomile.

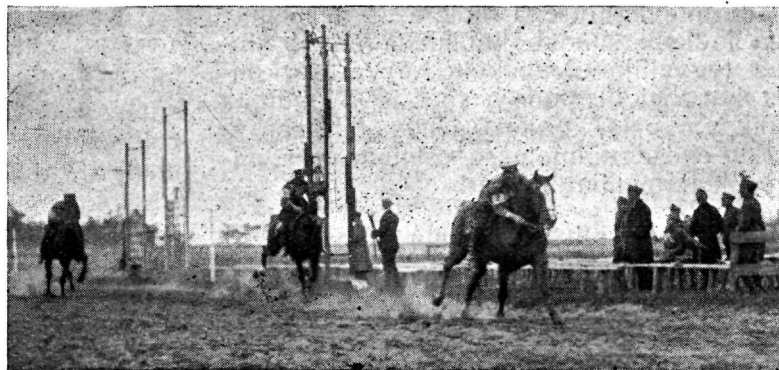
Publik vaatas meeeldi politsei reservi kenasid, hästi söödud, puhastatud ja hoitud hobuseid ja kindlalt sadulas istuvaid mehi, kusjuures mõnel aga kartus tekkis, kas suudavad nii prisked ja vähe

treneeritud hobused võistelda sõjaväe hobustega, keda igapäev tublisti treeneritakse?

Võistluste lõputulemus kujunes üllatuseks, kus politsei hobused paremat jooksuaga näitasid kui sõjaväe hobused, mis tuleb osalt ka sõitjate meeste arvele panna, kes läbi ja läbi tublid ja vilunud ratsanikud. Iseäranis paistsid silma ratsareservist: hobune „Lurich“, sõitja van. kordnik A. Soosaar, kes ka esimesena saabus kohale, hobune „Surtau“, sõitja allkonstaabel J. Kivimägi, ja hobune „Landu“, sõitja kordnik Valkenklau, kelle närviline hobune kargas paar korda püsti kui tikk; mees aga istus kindlalt sadulas nagu poleks midagi juhtunud. Võitjatele jagati ühingu juhatuse poolt väärilisi auhindu.

Viimane pingutus enne finishi.

1. Van. kordnik A. Soosaar, hob. „Lurich“; 2. allkonstaabel J. Kivimägi, hob. „Surtau“; 3. kordnik Ed. Valkenklau, hob. „Landu.“

II. Narva politsei murdmaajooks.

Pühapäeval, 22. mail s. a. kell 10.10 homm. korraldati Narva politsei spordiseltsi poolt politseinikkudele murdmaajooks.

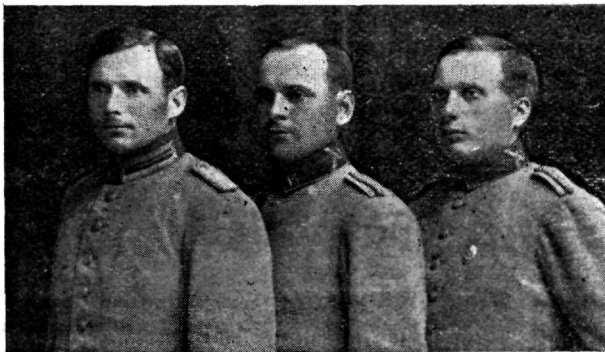
Jooks algas linna spordiväljalt, üle n. n. vallipealse, möödudes linna tapamaja ja sealt üle linna karjamaa kuni Pähklamäe mõisani. Pähklamäe mõisa juurest võeti siht samuti üle karjamaa ja üle järsu valli kallaku (paemurru) spordiaeda tagasi. Jooksupiir oli halb: künkline, pehme ja vesine. Eriti halb oli joosta linna karjamaal, kus kohati suured veeloigud ja põlvini ulatuv pori. Linna karjamaa on kae-

tud suurte sügavate kraavidega. Jooksupiir pikkus oli 6 kilomeetrit.

Jooksupiir hakkas alguses vedama kordnik J. Roots, tema kannul konstaabel P. Tall ja viimase järel kordnik Hõlpus ja teised. Umbes 4. kilomeetrit lähenedes linnale, jättis Tall Rootsi maha 50 meetri võrra, missugune vahe ulatus spordiaeda jõudes umbes 100 meetrini.

Esimesena saabus kohale konstaabel P. Tall, aeg 23 min. 55 sek., teisena kordnik J. Roots, aeg 24 min. 15 sek. ja kolmandana kordnik E. Hõlpus, aeg 24 min. 45 sek.

Eelpoolnimetatud murdmaajooks oli esimene Narva politseinikkudele.

Vasakult paremale: Konst. Tall, kordnik Roots, kordnik Hõlpus.

Ametlik osa.

Piirivalve valitsuse ülema käsukiri 21. maist s. a. nr. 74.

Lugeda Narva jaoskonna üleajateenijate kogu oma tegevust algaanuks 15. maist s. a.

Soovin kogule tema edaspidiseks tegevuseks õnne ja edu. Loodan, et kogu juhatus koosoleku poolt ülesseatud ülesannete läbiviimiseks kõige energilisema jõupingutusega tööle asub ja lähema aja jooksul suudab koondada enese ümber tegevliikmetena kõik Narva jaoskonna kordoni ülemad ja toetaja liikmetena kõik valvurid. Selleks jõudu, tahtmist ja usku enese võimetusse esimene piirivalve üleajateenijate kogu!

Piirivalve valitsuse ülema käsukirjaga 31. maist s. a. nr. 78

on ülendatud hoolsa ja kiiduväärt teenistuse eest m.-vhl. nr. 3-dä motorist-mehaanik, reamees Voldemar Saarfeldt mo-

torist noorem-allohviteriks, motorist vanem-allohviteri k. t.; reamees Otto Saage spetsialistiks-motoristiks ja reamees Johan Erikson I-se järgu madruseks 1-st juunist s. a.

M.-vhl. nr. 2-se I. järgu madrus Eduard Aug on ülendatud spetsialistiks-motoristiks 1-st juunist s. a.

Käsukirjaga 4. juunist s. a. nr. 54 siseministeeriumile

on siseministeeriumi esitajaks radiokomiteesse määratud Jakob Kuuse asemele politseiinspektori k. t. Aleksander Tamman, arvates 30. maist s. a.

Käsukiri 4. juunist s. a. nr. 55 siseministeeriumile.

Olen tänasel kuupäeval ametikohuste täitmisele asunud.

Siseminister J. Hünerson.

**Käsu kirjaga 10. juunist s. a. nr. 57
siseministeeriumile.**

Riigikogu poolt 17. mail s. a. vastuvõetud välismaalastele teenistusloa andmise seaduse („R. T.“ nr. 52 — 1927. a.) täitmine on pandud politsei-peavalitsuse peale.

Palved, mis välismaalastele teenistusse saamiseks või teenistusloa pikendamiseks politsei-peavalitsusele antud, otsustab politsei üldsekretär, kes tarvilikul korral asja kohta välismaalase ametalale vastava ministeeriumi arvamist küsib. Politsei üldsekretäri otsuste peale antud ettepanekused otsustab siseminister.

Teenistusloa saamiseks antud palved peavad sisaldama välismaalase kohta, kes teenistusse soovib astuda, järgmisi andmeid: a) nimi, perekonnanimi; b) vanadus; c) kodakondsus; d) perekonnaseis; e) kas on tema ülespidamisel Eestis teisi perekonnaliikmeid ja kes nimelt; f) kuhu soovib teenistusse astuda (ettevõtja, äripidaja või peremehe nimi ja aadress) ja mis ametalal; g) kui pika aja peale soovitakse teenistusse astuda. Teenistusloa antakse välja politsei-peavalitsuse välismaalaste toimekonnast kirjaliku tunnistuse näol ja ta on maksev teenimiseks ainult loal tähendatud ettevõtja, äripidaja või peremehe juures ja ainult loal tähendatud ametis. Kui teenistuskohal loal tähendamata, võib tema omanik teenistusse astuda ükskõik kuhu.

Ülalnimetatud seaduse vastu eksinud välismaalaste maalt väljasaatmine kui ka teenistusloa tühistamine sünnib siseministri otsusel.

**Käsu kirjaga 14. juunist s. a. nr. 60
siseministeeriumile**

on Haapsalu 1. rajooni konstaabel Martin Taadler kinnitatud II järgu kriminaal-assistendiks Haapsalus, arvates 21. juunist s. a.

**Politsei direktori käsu kirjaga
13. juunist s. a. nr. 7**

on end. Tallinna 5. politseijaoskonna abikomissar Voldemar Lüdimois määratud konstaabliks Tallinna-Harju prefektuuri koosseisu, arvates 1. juunist s. a.

End. Tallinna-Harju prefektuuri konstaabel Jaan Brinkmann on määratud konstaabliks sama prefektuuri koosseisu, arvates 15. juunist s. a.

Võru-Petseri abiprefektuuri konstaabel Arvid Nolcken on paigutatud ümber omal palvel ja teenistuse huvides Tallinna-Harju prefektuuri koosseisu, arvates 15. juunist s. a.

Viru-Järva prefektuuri konstaabel Aleksander Rotka on paigutatud ümber omal palvel ja teenistuse huvides Viljandi-Pärnu abiprefektuuri koosseisu, arvates 1. juulist s. a.

Viru-Järva abiprefektuuri konstaabel Elmar Koll on vabastatud ametist omal palvel, arvates 1. juulist s. a.

**Politseidirektori käsu kirjaga 14. juunist
nr. 8**

on avaldatud 11. juunil s. a. politseikooli alama klassi kursuse lõpetanud kasvandikkude nimekiri, kes 11. juunil s. a. arvates kohtadele määratud: Oskar Zupsmann, Johannes Maurer, August Belov, Karl Simson, Maximilian Meltsov, Eduard Kõtsi, Georg Kreem, Johannes Punno, Robert Mesinuu, Peeter Mägi, Voldemar Aulik, Ferdinand Schlossmann, Anton Loodi, Aleksander Roosa, Jaan Napritson, Oskar Timmer, August Paulner, Filip Husarov, Aleksander Aamisepp, Johannes Madisson, Herman Leppik, Hans Lilienthal, Richard Jakobson, Arnold Öhr, Elmar Teder, Ernst Jaanus, Aleksander Siiman, Mihkel Preismann, Aleksander Nõukas, Karl Ardam, Artur Liivak, Osvald Nõukas, Aleksander Alp, Artur Udras.

**Politsei peavalitsuse poolt on 31. mail s. a.
antud luba:**

laskeriistade ja laskemoonaga kauplemiseks Tartu Eesti Majanduse ühisusele, maksvusega 12. maini 1928. a. ja laskeriistade parandamiseks — Karl Karli p. Kanep'ile, elukoht Otepää alevis, Pärnu uul. nr. 6, maksvusega 6. maini 1928. a.

**Politsei peavalitsuses on 16. juunil s. a.
registreeritud:**

„Paide Postimees“, hakkab ilmuma Paides, kaks korda nädalas; väljaandja ja vastutav toimetaja Anton Must. Tähendatud ajaleht trükitakse Paides, A. Seidelbergi trükikojas.

Välismailt.

Kriminaalametnikkude ülikool.

New-Yorgis avati maikuu keskel eriline ülikool kriminaalametnikkudele, kelle ülesandeks võitlus salajoomise ja salaviinamüügi vastu. Kõrgem kool kannab nime: ülikool detektiividele keeluseaduse osakonnast. Õppeaineteks on peajasjalikult: kriminalistika, lahutusteadus, sotsioloogia, inglise keel jne. Niisuguse ülikooli elukutsumine osutus tarvilikuks edukamaks võitluseks keeluseaduse rikkumiste ja rikkujate vastu.

Kas fantastiline jutt?

Poola politseivõimud panid välja Berliini politseinäitusel muuseas pildi, mis äratas üldist huvi ja tähelepanu. Pilt kujutas ühe mõrtsuka näopildi, mis peegeldus surmatu silmas. Asi ise seisab järgmises: 17. vastu 18. juun. l. a. pandi toime kohutav kuritegu Poola kreisilinnas Minsk-Mazowieckis: 28-aastane Adela Jankowska leiti tapetult, kusjuures mõrtsukas oli lõõnud ohvri kehasse 26 haava. Tapmisriistana tarvitati harilikku kööginuga, mis leiti kuriteopaigal. Politsei jõudis arvamisele, et tapjaks on naisterahvas, seda kinnitas veel see asjaolu, et tapetu käes leiti tumedavärvilisi naisterahva juukseid. Politsei arvamine osutus õigeks. Juba järgmisel päeval ilmus kriminaalpolitseisse keegi Marianna N., kes ennast tunnistas süüdi Jankowska tapmises. Põhjuseks kuriteole nimetas N. asjaolu, et tapetu oli tema mehe armukeseks. Umbes kaksteistkümmend tundi peale tapmise kordasaatmist tegi politsei päevapiltnik imeliku leiduse. Tapetu näopildi suurendamisel nägi päevapiltnik, et laiba silmas peegeldub kellegi tundmatu naisterahva pilt, kellel nuga käes. Poolteist tundi peale selle leiduse tegi päevapiltnik uue ülesvõtte, kusjuures võeti üles ainult surmatu silm, kuid huvitaval kombel ei näidanud uus ülesvõtte enam midagi. Tulevikus kavatakse tarvitusele võtta eriliselt täpseid aparate, et võimalikult selgusele jõuda tehtud leiduse ja tähelepanekute suhtes. Olgu veel tähendatud, et Varssavi ülikooli õppejõud asja peale vaatavad kaunis skeptiliselt.

Sümpaatlik kelm.

Berliinis tegutseb juba peaaegu terve aasta keegi kelm, kes töötab väga osa-

valt, kavalalt ja ettevaatlikult, nii et politseil pole korda läinud senini teda tabada vaatamata sellele, et ta on olnud mitmel korral kelmi kannul, kellel aga alati on õnnestunud õigel ajal kaduda silmapiiril. Ainult kelmi isik on tehtud kindlaks kahju-kannatajate üteluste ja isikukirjelduste abil; tegemist oli kellegi Reinharg L.-ga, kes pärit Saksenist ja kes on eelkaristatud. Kelm sõlmib väga osavalt tutvustuksehoidjatega, kojameestega jne., kellelt ta ajajoksul saab tarvilikke teateid isikute kohta, keda ta valinud oma ohvriteks. Esialgu viis kelm ülikooli professorite, advokaatide, arstide jne. korteritesse raamatuid ning teatas vastuvõtjale, et raamatud on tellitud. Perenaine või teenija võttis harilikult paki vastu ja maksis kelmile nõutud raha raamatute eest: keskmiselt 40—50 saksa marka. Kui ajalehtedes hakkasid ilmuma teated kelmi tegevuse kohta ja hoiatused, loobus mees sellest erialast ja läks teisele üle. Ohvriteks valis ta juba ainult arste. „Apteegi ülesandel“ toimetas ta arstide korteritesse arstirohtusid; selle ja endise operatsiooni vahe seisis vast ainult selles, et arved olid veidi kõrgemad: rohtude ja mürkide eest tuli maksta 70 kuni 80 marka. Muidugi ei saanud kelm sel viisil tegetueda lõpmatuseni, mispärast oli vaja leida uut tegevuspõldu. Mees hakkas petma suuremate äride, vabrikute jne. omanikke. Tema ilmus — mõistagi nende äraolekul — ärimeeste korterisse suurema hõbeasjade valmistamise vabriku esitajana ja tõi kaasa „tellitud“ paki hõbeasjadega. Ka neil juhtumistel maksti kelmile vastuvaidlematult iga kord 100 kuni 120 saksa marka. Äraantud asjad olid väärtusetud. „Mürgipudelites“ oli värvitud vesi, „hõbeasjadeks“ olid sigarikastid, milles liiv või kivikesed. Politsei arvates on kuritegija senini pannud toime umbes 200 petmist kirjeldatud viisil, igatahes võib see arv küll suurem, kuid mitte vähem olla. Huvitav on, et L. sai nii kaua takistamatult tegetueda, tänu oma sümpaatlikule välimusele, kindlale kuid tagasihoidlikule väljaastumisele. Ettepanud arved ei äratanud samuti kellegi kahtlust. Mõnel korral läks kelm nii kaugele, et ta ohvri korterist telefoneeris korteriomani- kule, sest pettusi pani ta toime ainult siis, kui korteriperemeest polnud kodus.

Enesetapmise katse karistatav.

Itaalias on praegu väljatöötamisel uus karistusseadus, mis väga tähtsal määral erineb maksvast seadusest, nagu teatavad ajalehed. Arvatakse, et eelnõu antakse lähemal ajal trükki. Muuseas olevat seadusprojekti võetud ka paragrahv, mis näeb ette isikute karistamist, kes on pannud toime enesetapmise katse. Paragrahv olevat võetud eelnõusse vatikaani erilisel soovil.

Maalid kasvatusabinõuna.

Palju on kõneldud ja kirjutatud sellest, et kunst mõjub inimeste peale kasvatavalt ja parandavalt. Hiljuti otsustati Ühisriikides teha katseid selles suunas. Esialgseid katseid kavatakse viia läbi kuulsas New-Yorgi Sing-Singi vangimajas, nimelt tahetakse kasutada maale selleks otstarbeks. Kavatakse maale asetada koridoride, vastuvõtmise ruumide, söögitubade jne. seintele, nii et hiigla vangimaja muutuks omaviisi kunstinäituseks. Alguses on kavatsus panna välja mitmesuguseid maale, s. o. maale, mille sisu väga mitmekesine (maastikud, portreed, ajaloolisi sündmusi kujutatavad maalid jne.). Tahetakse seejuures uurida, kuidas mõjuvad üksikud maalid vangide peale: missugused neist meeldivad vahiallolevatele kõige enam ja mis põhjusest meeldib üks või teine maal. Ühtlasi katsutakse ka kindlaks teha — nii palju kui see üldse võimalik — kas suudab näitus muuta vangide ülalpidamist ja nende vaateid. Esimese näituse kestvus on määratud kindlaks kolme nädala peale; selle katse lõppemisel tahetakse toime panna uus näitus, kusjuures pannakse välja ainult seesuguseid maale, mis mõju avaldavad vangidele.

Rahvasteliit organiseerib võitlust rahavõltsimise vastu.

Teatavasti astus kokku käesoleva kuu algul rahvasteliidu nõukogu, et harutada mitmesuguseid küsimusi. Samal ajal tuli kokku ka rahvasteliidu finantskomitee, kelle ülesandeks muuseas Eesti laenu küsimus. 17. juunil algab tööd erikomisjon, kellele tuleb harutada sõjavägede ülespidamisega seotud eelarvete küsimus. 23. juunil lõpuks astub kokku komisjon, mis meid huvitab praegu eriliselt. Sellesse komisjoni kuuluvad mitme riigi asjatundjad mitmesugustelt aladelt ja komisjoni ülesandeks on valmistada kava rahvus-

vaheliste lepingute sõlmimiseks rahavõltsimiste vastu võitlemiseks. Juba läinud aasta juulikuus pöördus rahvasteliidu finantskomitee vastava nõukogu otsuse põhjal üksikute riikide emissioonpankade poole, et selgusele jõuda, kas on tarvilik rahvusvahelisi lepinguid sõlmida rahamärkide võltsimiste vastu võitlemise eesmärgiga. Pea kõik pangad vastasid küsimusele jaatavalt. Finantskomitee töötas siis välja ettepanekud, mis on määratud aluseks tulevase kava väljatöötamisel. Lepingu eesmärgiks on ühesuguste seadusnormide ja abinõude maksmapanemine kõikides riikides võitluses rahamärkide võltsimise vastu; samuti ühetaolise koostöötamise maksmapanemine riikide poliitsei- ja kohtuvõimude vahel tähendatud küsimuses. Mis puutub praktilistesse võitlusabinõudesse, siis asub finantskomitee seisukohal, et igas riigis peaks antama võitlus võltsimiste ja võltsijate vastu poliitseiasutuse kätte, kellele tuleks teha ülesandeks töötada käsi-käes emissioonpangaga. Üksikute riikide poliitseiasutused, kelle peale pandud sarnased eriülesanded, peavad seisma kõige lähemas ühenduses üksteisega. Kui vähegi võimalik, tuleks finantskomitee arvates lähemas tulevikus asuda rahvusvahelise vastava büroo ellukutsumisele. Erikomisjoni, kes töötab välja skemaatilise lepingukava, kuuluvad: rahvasteliidu finantskomiteest üks esitaja, prantsuse panga esitaja, saksa riigipanga esitaja. Shveitsi natsionaalpanga esitaja, Argentiina rahvuspanga esitaja, peale selle veel eriteadlasi rahvusvahelise karistusseaduse alalt, keda määravad komisjoni Belgia, Inglismaa, Itaalia ja Rumeenia valitsused. Poliitsei esitajatena võtavad komisjoni töödest osa Ameerika Ühisriikide, Austria ja Hollandi poliitsei esitajad.

Vaneim kohtu-uurija maailmas.

Nagu jutustavad välismaade ajalehed, loetakse praegu vaneimaks kohtu-uurijaks maailmas John Grahami Durhami linnas Inglismaal. See kõikide kohtutegelaste senior on 94 aastat vana, kuid käib kõrgele vanadusele vaatamata veel iga päev ametis ja ei mõtlegi ennast lasta üle viia paiukile. Kuritegijate peres kardetavat Grahami väga, enam kui kedagi teist kohtu-uurijatest. Grahami küsimused mõjuvat nii väsitavalt kuritegijate närvidele, et nad ei suutvat kaua vastu panna vana kohtu-uurija risküsimustele ja alati olevat sunnitud asjakäiku üles tunnistama.

Mr. Grahami loetakse seetõttu ka praegu parimaks ja osavaimaks inglise kohtu-uurijaks, vaatamata aukartustäratavale vanadusele. Üle 60 aasta on Graham tegev oma praegusel tegevuspöllul. Selle aja jooksul on tema poolt kuulatud üle ligikaudu 3000 kuritegijat. Grahami suurim teene on raudtee-aktsiate võltsimise avalikukstegemine, mis sünnitas palju kõmu omal ajal Inglismaal. See võltsimine oli hästi korraldatud ning kuritegijad te gutsesid võrdlemisi kaua enne kui saadi nende jälile. Kuid ka siis ei läinud korda süütegu selgitada ja süüdlasi kindlaks teha. Asi anti lõpuks Grahami uurida. Vaatamata sellele, et oli kaotatud palju kallist aega, läks osaval kohtu-uurijal siiski korda selgust tuua asjasse, nii et võltsijaid suudeti tabada.

Kuritegijad politseinikule kingitust annetamas.

New-Yorgi linna kuritegijate kvartaal, kurikuulus „Hells Kitchen“, korraldas kvartaali kõige kardetavama politseiametniku teenistusest lahkumise puhul viimase auks lahkumispeo, mis oli õige omapärane ja — sentimentaalne, nagu teavad jutustada Ühisriikide ajalehed. Politseiametnik Diamont, keda tuntakse kuritegijate peres „raudrusika“ nimetuse all, keda kõige enam kardeti ja vihati „töö“ segamise, otsustas hiljuti peate 25-aastast politseiteenistust lahkuda riigiteenistusest ja sõita oma isade kodumaale — Iirimaa.

Lahkumispäeval korraldati lahkuvale ametnikule suurepärase pidu. Mõtte algatajaks olevat olnud kuritegijad, igatahes „Hells Kitchen'i“ elanikud. Peost võtsid osa üle 500 vööra. Viimaste seas leidis palju kaasametnikke, ärimehi, teiste riigiasutuste esitajaid ja palju kuritegijaid — retsidiviste. Viimastest said peost osa võtta ainult need, kes viibisid pärajasti vabaduses ja kellel polnud sel silmapilgul midagi karta politsei poolt: olgu uute kuritegude toimepanemise puudusel või teadmisel, et toimepandud kuritegu pole veel niivöord selgitatud võimude poolt, et tuleks karta midagi erilist. Kuritegijatest ilmusid mitmed Diamonti verivaenlased, kes temaga teenistusajal olid alati sõjajalal. Kuritegijate nimel kõneles banketil kardetavamaid kuritegijaid: tähendati, et Diamontil on imestustäratav kuulsus. See tulevat sellest, et mehel oli teenistuses olles alati kaasas kaks puunuiat, sest ühe tagus ta kindlasti puruks vastase keha ja pea vastu. Diamont ei olevat kunagi tarvitanud laskeriista, vaid ainult puunuiat, mis temale pandi eriliseks teeneks. Peo tipuks oli vist küll silmapilk, mil üks kuritegijatest andis üle lahkuvale politseiametnikule kulduuri kingitusena endiste vastaste poolt ja tänutäheks kuulsale mehele korrektsuse ja vahvuse eest. Ühes uuriga anti üle ka ühe kullasepa kirjilik töendus, et kulduur on tõesti ostetud sularaha eest tema kauplusest.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**
Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s e d.

Tunnustatakse maksvaks järgmine ülesleitud tunnistus:

Leesik, Jaan Siimoni p., isikut. v. a. Valguta vallaval. 26. 10. 20 a. nr. 528. (40130)

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

Kaarov, Gustav Otto p., v. a. Röpina vallaval. 12. 2. 20 a. nr. 750. (8125)

Ritsmann, Hindrek Jaani p., v. a. Röpina vallaval. 12. 2. 20 a. nr. 796. (8126)

Tegova, Jaan Karli p., v. a. Tartu linna pol. 1 jsk. ülemalt 9. 2. 22 a. nr. 11527. (8501)

Liivak, Juliana Villemi t., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. ülemalt 22. 11. 21 a. nr. 0096. (8502)

Kaulin, Harry Hendriku p., v. a. Tartu linna pol. 1 jsk. ülemalt 26. 11. 19 a. nr. 848. (8503)

Lodi, Marie Danieli t., v. a. Tartu linna pol. 1 jsk. ülemalt 5. 1. 20 a. nr. 6656. (8504)

Aero (Aro), Peeter Jaani p., v. a. Tartu linna pol. 1 jsk. ülemalt 8. 12. 25 a. nr. 1098. (8505)

Jöhrs, Aleksander Priidu p., v. a. Tall. linna pol. 3 jsk. ülemalt 9. 8. 24 a. nr. 4587. (8506)

Stryck, Irene Elisabeth Fromholdi t., v. a. Vesneri vallaval. 29. 12. 19 a. nr. 2150. (8507)

Dietrich, Paul Pauli p., v. a. Haapsalu politseikomissariilt 22. 1. 27. a. nr. 838. (8508)

- Kroll, Ida Jüri t., v. a. Tall. linna pol. 3 jsk. ülemalt 5. 8. 22 a. (8510)
- Ilp, Elmar Markuse p., v. a. Tartu linna pol. 1 jsk. ülemalt 22. 11. 19 a. nr. 97. (8512)
- Bach, Eliise Hansu t., v. a. Säreveere vallaval. 17. 12. 19 a. nr. 626. (8701)
- Jaason, Johan Jaani p., v. a. Säreveere vallaval. 29. 12. 19 a. nr. 862. (8702)
- Saarpuu, Jaan Jüri p., v. a. Käru vallaval. 5. 1. 20 a. nr. 520. (8703)
- Schildberg, Julie Mardi t., v. a. Mõisaküla raudtee pol. jsk. ülemalt 4. 12. 19 a. nr. 2069. (8704)
- Sein, Mari Jaani t., v. a. Kõo vallaval. 7. 1. 25 a. nr. 2. (8705)
- Tomason, Adolf Karli p., v. a. Säreveere vallaval. 6. 3. 23 a. nr. 41. (8706)
- Ziius, Kristjan Mihkli p., v. a. Vana-Antsla vallaval. 18. 1. 21 a. nr. 1685. (9401)
- Hallop, Hilda Adami t., v. a. Erastvere vallaval. 8. 12. 19 a. nr. 390. (9403)
- Koch, Karl Karli p., v. a. Vana-Antsla vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 566. (9404)
- Hist, Eduard Ado p., v. a. Vana-Antsla vallaval. 22. 6. 20 a. nr. 1466. (9405)
- Urbanik, Karl Jaani p., v. a. Vana-Antsla vallaval. 23. 3. 19 a. nr. 1267. (9406)
- Altosaar, Ludmilla Juhani t., v. a. Uue-Antsla vallaval. 13. 1. 20 a. nr. 457. (9407)
- Viirrok, Mart Otto p., v. a. Uue-Antsla vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 197. (9408)
- Plang, Oskar Juhani p., v. a. Sõmerpalu vallaval. 7. 4. 26 a. nr. 816. (9409)
- Sänna, Karl Hendriku p., v. a. Vana-Roosa vallaval. 13. 12. 19 a. nr. 427. (9410)
- Ots, Peeter Karli p., v. a. Vana-Antsla vallaval. 3. 2. 19 a. nr. 874. (9413)
- Leisner, Oskar Tõnise p., v. a. Vana-Antsla vallaval. 20. 12. 21 a. nr. 1784. (9414)
- Laja, Jaan Maie p., v. a. Valgjärve vallaval. 7. 12. 20 a. nr. 837. (9415)
- Stamberg, Pauliine Jakobi t., v. a. Võru linna politsei jsk. ülemalt 5. 12. 19 a. nr. 2742. (9416)
- Sarv, Emilie Vidriku t., v. a. Sangaste vallaval. 3. 1. 20 a. nr. 769. (9417)
- Stamberg, Alfred Jakobi p., v. a. Tsooru vallaval. 20. 1. 23 a. nr. 15. (9418)
- Mandel, Erika Elisabeth Jaani t., v. a. Linnamäe vallaval. 27. 8. 20 a. nr. 260. (9419)
- Kuld, Julie, v. a. Narva linna pol. ülemalt 20. 12. 19 a. nr. 12399.
- Mihelsen, Alfred Marguse p., v. a. raudt. politsei ülemalt nr. 7477. (3739)
- Tarum, Joosep Jakobi p., v. a. Voka vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 714.
- Koovit, Jaan Märdi p., v. a. Helme vallaval. 9. 12. 19 a. nr. 98.
- Jürisson, Jaan Peetri p., v. a. Kooriküla vallaval. 26. 9. 20 a. nr. 472.
- Teder, Victor Jaani p., v. a. Kuikatsi vallaval. 1924 a. nr. 136.
- Vips, Eduard Jüri p., v. a. Hummuli vallaval. 5. 12. 19 a. nr. 608.
- Printsmann, Emilie Kusta t., v. a. Hummuli vallaval. 28. 1. 21 a. nr. 906.
- Kelk, Salme Pauli t., v. a. Kuikatsi vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 464.
- Erdell, Erich Pauli p., v. a. Jõgeveste vallaval. 6. 9. 20 a. nr. 435.
- Hendrikson, Ella Matto t., v. a. Hummuli vallaval. 1. 12. 19 a. nr. 486.
- Prentka, Ado Hansu p., v. a. Koorküla vallaval. 14. 12. 19 a. nr. 192.
- Kiisler, Herman Johani p., v. a. Leebiku vallaval. 5. 1. 20 a. nr. 190.
- Tomp, Karl Peetri p., v. a. Jõgeveste vallaval. 27. 11. 19 a. nr. 38.
- Veidemann, Helene Ruuda t., v. a. Patküla vallaval. 5. 12. 19 a. nr. 169.
- Veidemann, Märta Marguse p., v. a. Koorküla vallaval. 6. 12. 19 a. nr. 15.
- Oinas, Aksel Anna p., v. a. Kopli jsk. politsei abikomissariilt 18. 9. 23 a. nr. 416/087967.
- Koslov, Aleksei Ivani p., v. a. Mäetaguse vallaval.
- Koslov, Anna Gerasimi t., v. a. Iisaku vallaval.
- Päsmel, Aliide Jüri t., v. a. Mõisaküla alevival. 26. 8. 22 a. nr. 236.
- Kuuse, Juhan Peetri p., v. a. Abja vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 1511.
- Hallik, Pauliine Gustavi t., v. a. Avinurme vallaval. 1920 a. nr. 1298.
- Holtsmann, Aleksander Jaani p., v. a. Mäetaguse vallaval.
- Andresson, Mats Villemi p., v. a. Laiksaare vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 624.
- Andresson, Emilie Mardi t., v. a. Laiksaare vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 833.
- Tooves, Eduard Jüri p., v. a. Viru-Maidla vallaval. 1919 a.
- Laur, Voldemar Jüri p., v. a. Viru Maidla vallaval.
- Ruus, Elena Mardi t., v. a. Karksi vallaval. 19. 3. 20 a. nr. 485.

- Rumm, Julius Karli p., v. a. Tall. linna pol. 6 jsk. ülemalt nr. 7577.
- Kauk, Anton Johani p., v. a. Kunda-Malla vallaval. 15. 3. 21 a. nr. 1483.
- Ong, August Tooma p., v. a. Kunda-Malla vallaval. 25. 6. 20 a. nr. 1327.
- Bork, Hertha Elfriede Ado t., v. a. Kunda alevivalits. 5. 2. 23 a. nr. 23.
- Nanelson, Maria Jaani t., v. a. Pornuse vallaval. 18. 11. 20 a. nr. 223.
- Pihlak, Johannes Tooma p., v. a. Iisaku vallaval. 28. 12. 19 a.
- Leesment, Otto Johani p., v. a. Pati vallaval. 27. 1. 21 a. nr. 786.
- Riimann, Arnold Jakobi p., v. a. Uue-Vändra vallaval. 12. 3. 21 a. nr. 952.
- Truu, Bertha Aleksandri t., v. a. Kunda-Malla vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 1075.
- Mardi, Erich Aleksander Gustavi p., v. a. Rägavere vallaval. 16. 3. 23 a. nr. 43.
- Uustalu, Johannes Hansu p., v. a. Sõmeru vallaval. 11. 12. 19 a. nr. 752.
- Klamann, Paul Jaani p., v. a. Kunda alevival. 19. 6. 24 a. nr. 62.
- Ivask, Helene Juhani t., v. a. Vohnja vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 136.
- Hõim, Gustav Liine p., v. a. Kõlleste vallaval. 6. 1. 23 a. nr. 2.
- Loodus, Johan Antsu p., v. a. Krootuse vallaval. 28. 12. 19 a.
- Peet, Karl Aleksandri p., v. a. Iisaku vallaval. 30. 11. 24 a. nr. 356.
- Kutsar, Albert Augusti p., v. a. Vana-Põltsamaa vallaval. 31. 4. 25 a. nr. 409.
- Puis, Johan Jaagu p., v. a. Abja vallaval. 18. 12. 23 a. nr. 158.
- Mägi, Salme Johanna, v. a. Abja vallaval. 10. 12. 19 a. nr. 1110.
- Raamat, Johannes Jüri p., v. a. raudteepolitsei Valga jsk. ülemalt 20. 2. 25 a. nr. 133.
- Veltmann, Helene Siimeoni t., v. a. Saadjärve vallaval. 31. 12. 24 a. nr. 219.
- Augas, Abram Madise p., v. a. Jõhvi vallaval. 1919 a.
- Vaabel, Hans Mardi p., v. a. Karksi vallaval. 16. 2. 20 a. nr. 437.
- Reinvaldt, Anton Ado p., v. a. Jõhvi alevival. 1. 11. 21 a. nr. 101.
- Paju, Jaan Johani p., v. a. Uue-Kariste vallaval. 7. 2. 19 a. nr. 392.
- Pürg, Hans Hansu p., v. a. Karksi vallaval. 12. 12. 19 a. nr. 66.
- Akerberg, Anton (Hans) Jüri p., v. a. Polli vallaval. 3. 4. 26 a. nr. 26/29173.
- Kaur, Jüri Mihkli p., v. a. Võisiku vallaval. 26. 2. 21 a. nr. 1218.
- Rõigas, Amalie Jaani t., v. a. Mõisaküla alevival. 17. 10. 21 a. nr. 100.
- Hallik, Armilde Gustavi t., v. a. Jõhvi vallaval. 12. 6. 23 a. nr. 73.
- Sepp, Kristjan Juhani p., v. a. Viru-Maidla vallaval. 1924.
- Jalasto, Tiido Johani p., v. a. Püssi vallaval. 16. 1. 20 a. nr. 247.
- Proode, Gustav Jaani p., v. a. Voka vallaval. 7. 6. 24 a. nr. 42.
- Jalak, Johannes Tooma p., v. a. Roela vallaval. 25. 11. 21 a. nr. 877.
- Valdmann, Eduard Tõnise p., v. a. Rutikvere vallaval. 15. 12. 19 a. nr. 27.
- Saar, Herbert Mihkli p., v. a. Tall. linna pol. 4 jsk. ülem. 31. 10. 21 a. nr. 16792. (23283)
- Maltsev, Paul Konstantini p., v. a. Tall. linna pol. ülemalt. (23288)
- Paun, Marie Mihkli t., v. a. Illuka vallaval. 17. 12. 19 a. nr. 720. (23290)
- Tsistakov, Anna Peetri t., v. a. Senno vallaval. 14. 2. 21 a. nr. 152/45. (23293)
- Jansson, Jüri Peetri p., v. a. Tall. linna pol. 1 jsk. ülemalt. (23294)
- Badendieck, Irma Karli t., v. a. Tall. linna pol. 4 jsk. ülemalt 20. 1. 20 a. nr. 8975. (23297)
- Tallo, Karl Hansu p., v. a. Talli vallaval. 11. 6. 23 a. nr. 79. (23279)
- Graf, Aleksander Mihkli p., v. a. Uue-Kariste vallaval. 8. 4. 20 a. nr. 404. (23280)
- Kartau, Hendrik Villemi p., v. a. Talli vallaval. 29. 11. 19 a. nr. 214. (32582)
- Mitjan, Robert Johani p., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. ülemalt 17. 11. 22 a. nr. 19/002019. (32583)
- Rei, Johan Johani p., v. a. Penuja vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 261. (32585)
- Hendrikson, Jaan Johani p., v. a. Karksi vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 186. (32586)
- Raali, Aliide Jaanuse t., v. a. Penuja vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 243. (32589)
- Kullerkupp, Anna Jaani t., v. a. Imavere vallaval. 29. 12. 21 a. nr. 148. (32590)
- Sutt, Emilie Tõnise t., v. a. Kõo vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 475. (32591)
- Närep, Theodor Jaani p., v. a. Laiksaare vallaval. 13. 12. 19 a. nr. 495. (32592)
- Siilin, Evgeni, v. a. Narva linna pol. ülemalt 27. 4. 24 a. nr. 806. (2137)
- Gremov, Vassili, v. a. Skarjatina vallaval. (2138)

- Pill, August, v. a. Narva linna pol. ülemalt 13. 12. 19 a. nr. 10968. (2139)
- Kudrjavitsev, Aleksandra, v. a. Skarjatina vallaval. 2. 3. 26 a. nr. 724. (2505)
- Naumov, Mihail, v. a. Skarjatina vallaval. 4. 3. 24 a. nr. 285. (2506)
- Jaska, Jaan, v. a. Narva linna pol. 3 jsk. ülemalt 5. 8. 24 a. nr. 79. (2140)
- Borisov, Antonina, v. a. Narva linna pol. ülemalt 19. 5. 23 a. nr. 1370. (2141)
- Rubas, Anna, v. a. Narva linna pol. ülemalt 1. 12. 21 a. nr. 30224. (2142)
- Dimitrieva, Feodosia, v. a. Narva linna pol. ülemalt 2. 7. 23 a. nr. 120. (2144)
- Seeder, Karl, v. a. Narva linna pol. ülemalt 9. 3. 23 a. nr. 597. (2145)
- Mintel, Voldemar, v. a. Balti puuvillavabriku pol. jsk. ülemalt. (2143)
- Kurrusk, Alice, v. a. Narva linna pol. ülemalt 5. 8. 21 a. nr. 29297. (2146)
- Kotto, Martin, v. a. Narva linna pol. ülemalt 22. 2. 19 a. nr. 18249. (2147)
- Leetsi, Selma Bruno t., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. ülemalt 9. 2. 25 a. nr. 4297. (1761)
- Jürgenson, Paul Tiidu p., v. a. Nõmme politsei jsk. ülemalt 5. 12. 19 a. nr. 885. (1763)
- Adamka, Rudolf Jaani p., v. a. Kudina vallaval. 26. 6. 22 a. nr. 1424. (1764)
- Poot, Hendrik Andrese p., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 1. 3. 20 a. nr. 9597. (1765)
- Kilk, Mihkel Vidriku p., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. ülemalt 27. 3. 25 a. nr. 4510. (1766)
- Zaaritz, Ernst Aleksandri p., v. a. Tartu linna pol. 1 jsk. ülemalt 27. 4. 20 a. nr. 8475. (1767)
- Känksep, Alviine Kristu t., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. ülemalt 26. 2. 21 a. nr. 16914. (1768)
- Prink (Sprenk), Kreta Joh. t., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 29. 5. 20 a. nr. 11149. (1769)
- Jurak, Anna Rosalie Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. ülemalt 17. 12. 24 a. nr. 3893. (1770)
- Suits, Johanna Pauliine Joh. t., v. a. Kõdijärve vallaval. 14. 2. 22 a. nr. 64. (1771)
- Kruut (Kruut), Amalie Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 3. 2. 21 a. nr. 12745. (1772)
- Paaas, Amalie Karli t., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. ülemalt 5. 12. 19 a. nr. 4054. (1773)
- Kippasto, Erna Peetri t., v. a. Tähtvere vallaval. 21. 12. 19 a. nr. 307. (1774)
- Noortants, Reinhard Heinrichi p., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 13. 12. 19 a. nr. 4230. (1775)
- Mägi, Aleksander Mihkli p., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. ülemalt 17. 1. 23 a. nr. 280. (1776)
- Toomeniit, Ksenja Irina t., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 29. 9. 26 a. nr. 1068. (1777)
- Elijas, Juuli Hansu t., v. a. Patküla vallaval. 12. 12. 19 a. nr. 443. (1778)
- Müür, Pauliine, v. a. Tall. linna pol. ülemalt 18. 2. 20 a. nr. 10244. (2733)
- Eslon, Eduard, v. a. Aaspere vallaval. 20. 12. 19 a. nr. 875. (2734)
- Tool, Leena, v. a. Tall. linna pol. 2 jsk. ülemalt 19. 1. 24 a. nr. 685. (2735)
- Rukki, Olga, v. a. Emmaste vallaval. 10. 1. 20 a. nr. 1027. (2736)
- Ruberg, Julius, v. a. Rapla vallaval. 1926 a. (2737)
- Laur, Alviine, v. a. Viimsi vallaval. 1919 a. nr. 544. (2738)
- Tohver, Marta, v. a. Peningi vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 212. (2739)
- Tolga, Johan, v. a. Liigvalla vallaval. 1919 a. (2740)
- Koosti, Ida, v. a. Kuresaare jsk. pol. ülemalt 1. 8. 25 a. nr. 134. (2741)
- Aro, Juhana, v. a. Tall. linna pol. 2 jsk. ülemalt 1920 a. nr. 5092. (2742)
- Trautmann, Alice, v. a. 3 jsk. politseikomissariit Tallinnas 1926 a. nr. 1697. (2946)
- Jaakson, Marie, v. a. Peningi vallaval. 1925 a. nr. 135. (2947)
- Stradomski, Elfriede, v. a. Tall. linna pol. 3 jsk. ülemalt 1924 a. nr. 4289. (2948)
- Lotkovski, Valentine, v. a. Tall. linna pol. 3 jsk. ülemalt 26. 5. 20 a. nr. 7556. (2949)
- Parek, Karl, v. a. Tallinna linna pol. ülemalt 1920 a. nr. 10882. (2950)
- Lemet, Elisabeth, v. a. Raudteepolitsei ülemalt 8. 5. 20 a. nr. 8245. (2951)
- Tubarik, Otto, v. a. Tall. linna pol. 3 jsk. ülemalt 7. 2. 27 a. nr. 4051. (2952)
- Lemet, Hans, v. a. Tall. linna pol. 3 jsk. ülemalt 24. 11. 19 a. nr. 208. (2953)
- Kakko, Jaan, v. a. Tall. linna pol. 4 jsk. ülemalt 4. 1. 25 a. nr. 2267. (2954)

Jullai, Nikolai, v. a. Petseri vallaval.
15. 3. 22 a. nr. 43. (2955)
Dammert, Hermiine, v. a. Tall. linna
pol. 3 jsk. ülemalt 4. 2. 22 a. nr. 15488.
(2956)
Ernits, Kristiine, v. a. Tall. linna pol.
3 jsk. ülemalt 10. 12. 1919 a. nr. 2676.
(2957)
Veltson, Jakob, v. a. Tall. linna pol.
3 jsk. ülemalt 7. 1. 25 a. nr. 65. (2958)
Kello, Aurelia, v. a. 2 jsk. politseikomissari
sari Tallinnas 10. 7. 26 a. nr. 1186.
(2959)

Selgis, Bernhard, v. a. 3 jsk. politsei-
komissari Tallinnas 25. 3. 26 a. nr. 450.
(2960)
Paus, Johannes, v. a. Saue vallaval. 11.
9. 25 a. nr. 2516. (2961)
Kedus, Theodora, v. a. Tall. linna pol.
4 jsk. ülemalt 3. 2. 21 a. nr. 15414.
(2962)
Sepp, Leena, v. a. Rae vallaval. 1922 a.
nr. 2358. (2963)
Velsberg, Anna, v. a. Paadrema val-
laval. nr. 62. (2964)

KUULUTUS.

Paide jsk. politseikomissar annab teada, et
28. juunil 1927. a. kell 10 hommikul müüakse
Kuksema vallas, Valasti külas,

ENAMPÄKKUMISEL

Johannes Prasso päralt olev varandus, mis koos-
neb mitmesugusest inventarist, loomadest ja
majapidamisasjadest, hinnatud 66.570 marga
peale, kohtumaksu sissenõudmiseks. Müüdavaid
asju ja loomi võib näha oksjoni päeval kohal.
Pakkumine algab hinnatud summast.
Paides, 4. juunil 1927. a.

Nr. 434 ja t.

J. Tilling.

Paide jsk. politseikomissar
Järvamaal.

KUULUTUS.

Türi jsk. politsei abikomissar Järvamaal an-
nab teada, et 28. juunil 1927. a. hommikul
müüakse Alliku vallas,

ENAMPÄKKUMISEL

Jüri Jüri p. Kipp'i päralt olev varandus, mis
koosneb: 1) 7 arss. 2 vers. sinisest kodukoetud
villasest riidest, 2) 3 arss. mustast kodukoetud
villasest riidest, 3) 2 arss. 15 vers. puuvillasest
riidest, 4) 14 vers. kodukoetud takusest riidest,
hinnatud 2310 marga peale, isiku- ja kohtumak-
su sissenõudmiseks. Müüdavaid asju võib näha
oksjoni päeval kohal. Pakkumine algab hin-
natud summast.

Türil. — Nr. 0196, 0242.

Türi jaoskonna politsei abikomissar.

KUULUTUS.

1. jaoskonna politseikomissar Pärnumaal
annab teada, et 1. juulil 1927. a. kell 10
hommikul müüakse V. Väandra vallas Roja-
Tiido talus,

ENAMPÄKKUMISEL

Johan Adamson'i päralt olev varandus, mis
koosneb ühest hallist ruun-hobusest, 8 a.
vana, 2 ar. 3 v. kõrge, hinnatud 5000 marga
peale, tulumaksu sissenõudmiseks.

Müüdavat looma võib näha oksjoni päe-
val koha peal. Pakkumine algab hinnatud
summast.

Pärnus, 10. juunil 1927. a.

Nr. 270.

Politseikomissar.

KUULUTUS.

1. jaoskonna politseikomissar Pärnumaal
annab teada, et 30. juunil 1927. a. kell 10
hom. müüakse V. Väandra, Kivisaare talus,

ENAMPÄKKUMISEL

Gustav Tohv'i päralt olev varandus, mis
koosneb ühest musta-valge kirj. mullikast,
2 aast. vana, hinnatud 1000 marga peale,
tunnistajate reisisasu sissenõudmiseks.

Müüdavat looma võib näha oksjoni päe-
val koha peal. Pakkumine algab hinnatud
summast.

Pärnus, 10. juunil 1927. a.

Nr. 468.

Politseikomissar.

Siseministeerium annab kinnisel kirjalikul
vähempakkumisel
välja Toompea lossi ja Toomkooli tän. nr. 23
asuvate hoonete

remontfööd.

Kirjalikud pakkumised ära anda ühes kvii-
tungiga ministeeriumi kassas 10-protsendilise
kautsjoni õiendamise kohta ning 20-margalise
tempelmargiga kinnistes ümbrikkudes kuni
23. juunini s. a. kella 9 homm. Toompea lossi
komandandile, kes ühtlasi annab lähemaid teateid
tööde kirjelduse ja tingimuste kohta igal
äripäeval kella 11—15-ni. Ümbrikkude avamine
on 23. juunil s. a. kell 9 hommikul administratiiv-
osakonna kantselei ruumes.

Siseministeerium annab

avalikul enampakkumisel

välja Kadrioru maa-alai asuvad

heinamaatükid.

Lähemaid teateid saab Kadrioru pargi valit-
sejalt, Koidula tän. nr. 34. Väljapakkumine sün-
nib 25. juunil s. a. kell 10 homm. sealsamas,
Koidula tän. nr. 34.